

SEGUNDA RESOLUCIÓN DO TRIBUNAL PERMANENTE DOS POBOS CONTRA A GUERRA IMPERIALISTA E A OTAN

Segunda sesión do TPPCGIO - 18 e 19 de Xuño de 2016 en Madrid

Preámbulo

O TPPCGIO celebrou a súa segunda sesión ordinaria en Madrid os días 18 e 19 de Xuño de 2016. Inscribíronse e participaron máis de 50 persoas. Constituíronse catro mesas segundo “escenarios de guerra”, tres deles xeográficos (Venezuela-América Latina, Palestina-Oriente Próximo, e Ucraña-Europa do Leste) e un social (Vítimas e resistencias). O traballo das mesas contou cos materiais elaborados previamente polos grupos de traballo que se mantiveron activos no período entre a primeira e a segunda sesión do Tribunal, e polas achegas dos participantes. Os resultados dos traballos de cada mesa foron presentados no primeiro plenario, e deron lugar á elaboración de resolucións específicas que figuran como anexo. Así mesmo, no plenario presentouse un “Informe sobre o imperialismo estadounidense e a presenza de Obama en España”, que tamén se inclúe como anexo, e que deu lugar a unha resolución especial. A partir do debate no primeiro plenario preparouse e sometido a discusión esta Segunda Resolución do TPPCGIO.

Exposición de motivos

Asistimos ao permanente agravamento das guerras de todo tipo e á construción dun futuro belicista de consecuencias catastróficas para a humanidade. Mentres isto ocorre, a poboación das potencias responsables desta escalada permanece allea a estes acontecementos, contémplaos como unha crónica de sucesos sen medir o risco que tamén supón para ela un mundo socialmente inxusto, ecolóxicamente depredador e politicamente perverso, que se perpetúa por medio da guerra.

O fío condutor desta guerra é o imperialismo: “A extensión do dominio dun país sobre outro por medio da forza militar, política ou económica”. Noutros momentos da historia, diferentes imperios disputábanse a hexemonía; pero hoxe a hexemonía imperial corresponde a un mesmo núcleo de poder dirixido polos EEUU, a quen se subordinan e dan apoio o resto de países do bloque occidental desenvolvido.

A columna vertebral da guerra imperialista é o seu carácter estrutural e sistémico, é dicir: esta guerra é parte esencial e inseparable do sistema que a xera e das dinámicas e interrelacións que regulan o seu funcionamento. Xa que logo, a guerra imperialista non é unha opción, é parte dunha forma de organización social, política, económica e cultural que se define como capitalismo.

A acumulación económica, de poder e de relacións necesarias para perpetuarse a si mesmo e que definen este sistema, dáse tanto sobre os territorios dominados como no interior do imperio.

Iso explica por que a guerra se expande por todo o planeta. Doutra banda, esta forma de refugallo e explotación acaba xerando resistencias e para sometelas será necesario o uso da forza.

A guerra imperialista é necesaria para a supervivencia do sistema que hoxe rexe o mundo; por iso é polo que se expande de forma ilimitada, que aumenta constantemente a súa capacidade bélica e desenvólvense constantemente novos

métodos de dominio. Calquera elemento de calquera natureza será empregado si se considera eficaz; calquera que se opoña ou sequera que dificulte a consecución dos seus obxectivos será considerado e tratado como inimigo.

Este carácter estrutural e sistémico da guerra imperialista non se nos mostra, debe permanecer oculto; de aí os enormes esforzos que se dedican á guerra mediática e os procedementos de falseamiento e manipulación que tratan de invertir a causa e o efecto. O imperio nunca di agredir, sempre actúa en defensa propia fronte a unha ameaza, nunca admite que somete, sempre actúa en defensa da liberdade, os dereitos humanos e a democracia. O procedemento habitual para construír a ficción ten tres fases: criminalización, illamento e destrución. A primeira constrúe o inimigo, a segunda o debilita, a terceira elimínalo ou o somete.

Do mesmo xeito que a guerra se expande fano os seus instrumentos: os orzamentos militares aumentan e desde os grandes centros de poder militar reclámase incrementos progresivos para o futuro; a gran alianza militar, a OTAN, integra cada vez a máis países e instálase de forma permanente en extensas áreas territoriais, aumenta o seu potencial bélico e o seu carácter ofensivo e segue baixo mando estadounidense.

Xunto a esta expansión dáse un proceso de diversificación e especialización e a combinación de diferentes formas de guerra, así como de estratexias locais, rexionais e continentais. A guerra mediática abre o lume e permanece ata o fin do proceso, as guerras económicas combínanse con accións militares directas ou indirectas, os exércitos poden ser regulares, de terceiros países, mercenarios, confesionais... As accións externas combínanse coas internas creando conflitos que poden acabar en golpes de estado ou ata guerras civís. Novas formas de toma do poder entraron na escena da guerra imperialista: as denominadas revolucións de cores, as Primaveras Árabes, os golpes parlamentarios (como os ocorridos en Paraguay e Brasil), etc.

O saldo da guerra imperialista contén os trazos dunha guerra de dominación. Dun lado as vítimas, pobos enteiros desposuídos das súas terras, os seus bens, a súa cultura, de parte do seu corpo, da súa vida. Vítimas, na súa inmensa maioría civís e os máis vulnerables, mulleres e nenos... Doutro, un imperio cada vez máis poderoso, cunha capacidade maior de dominación, unhas corporacións cada vez máis enriquecidas, o complexo industrial militar, as explotacións dos territorios conquistados, o negocio da reconstrución, a sobreexplotación das vítimas?

Pese a esta situación, persoas, grupos, organizacións e pobos enteiros non se renden e resisten á lóxica imperialista.

O Tribunal Permanente dos Pobos Contra a Guerra Imperialista e a OTAN naceu coa vocación de contribuír a este imprescindible exercicio de resistencia, aportando os elementos de denuncia e condena moral e política dos responsables da guerra imperialista que fundamenten unha radical oposición a tanta barbarie.

Pretende demostrar que a dinámica imperialista implica sempre a guerra contra quen se resisten ao dominio e que esta guerra adopta distintas estratexias en función do escenario concreto, reproducindo elementos comúns en todos eles.

Síntese do traballo realizado polas mesas e exposto no plenario.

A mesa sobre Venezuela e América Latina centrouse, de acordo co previsto, no estudo do caso venezolano. Fíxose fincapé no papel que Estados Unidos xoga, a

través da NED e a USAID, e desde a propia Embaixada en Caracas, como apoio da oposición antidemocrática e golpista; tamén se fixo mención á implicación da Unión Europea (particularmente España) e de Colombia nesta campaña permanente de desestabilización, criminalización e illamento que conta coa injerencia político-económica como instrumento fundamental (aínda que tamén se deron intervencións directas e agresións) e cuxo fin último é preparar o terreo para un golpe de Estado. Esta mesa tamén prestou atención á guerra mediática despregada contra Venezuela, e que se plasma na permanente difusión de noticias falsas ou distorsionadas. No que se refire á guerra económica, tratouse a cuestión da especulación e o acaparamiento como armas a través das cales a burguesía venezolana exerce unha violencia de clase. Por outra banda, a mesa tamén sinalou o papel específico que xoga o lobby sionista como colaborador necesario do imperialismo na rexión.

A mesa sobre Palestina e Oriente Próximo partiu da constatación de que o caso de Palestina é un dos máis significativos para evidenciar a actuación do imperialismo en Oriente Próximo, pois constitúe a columna vertebral do seu proxecto expansionista na rexión. Atopamos en Palestina os trazos propios dun proceso de descolonización que nunca se levou a cabo, coa violación sistemática de dereitos humanos, a existencia de crimes de lesa humanidade que permanecen impunes, e a realización de danos ecolóxicos profundos como instrumento de limpeza étnica. Ao mesmo tempo, a resistencia do pobo palestino é un exemplo exitoso de confrontación coa nova orde imperialista. O traballo da mesa articulouse en torno a cinco aspectos do caso palestino. O primeiro é o dereito ao retorno, e a mesa concluíu que as actuacións da entidade sionista non respectan o dereito do pobo palestino a retornar ás terras das que foi expulsado, e que os organismos internacionais tampouco o defenden. O segundo aspecto é a criminalización da resistencia palestina, e neste caso a mesa constatou que o pobo palestino ten dereito a resistir fronte á ocupación colonial israelí, servíndose para iso de todos os medios ao seu alcance, e tomou en consideración as evidencias que apuntan a que, en xeral, devandito dereito a resistir non é debidamente recoñecido nin defendido pola autodenominada “comunidade internacional”, que máis ben garda un silencio cómplice. O terceiro aspecto é a caracterización da orde política israelí como un réxime de apartheid, o cal é absolutamente incompatible e contradictorio co discurso sionista que presenta a Israel como “a única democracia de Oriente Próximo”, coas políticas culturais e académicas de cooperación con Israel, e co estatus de socio preferente que a UE concedeu á entidade sionista. O cuarto elemento son as campañas de solidariedade coa causa palestina e as iniciativas de boicot, desinversión e sancións, que gañaron un enorme terreo durante os últimos anos e que se enfrontan a unha contraofensiva por parte do lobby sionista, que trata de presentalas como campañas xenófobas que violan dereitos fundamentais; emprégase sistemáticamente a acusación de antisemitismo (falso sinónimo de xudeofobia) como forma de descalificación das denuncias antisionistas. O quinto aspecto tratado é a guerra mediática, que distorsiona a situación real do pobo palestino e favorece que sexamos cómplices da ocupación israelí.

A mesa sobre vítimas e resistencias partiu da constatación de que o imperialismo se expande desahuciando ao outro, establecendo relacións de dominación, doblegando vontades e soberanías, recorrendo a bloqueos, golpes de Estado e guerras, e de que logo deixa tras de si un rastro de destrución e dor que adquire rostro nas vítimas; puxo de manifesto que é necesaria unha mirada activa que esixe unha atención humanitaria pero tamén unha tarefa política que pasa por visibilizar ás vítimas, escoitar a súa voz, denunciar as estratexias e intereses que desembocaron na súa situación de desposesión, e enfrontar a lóxica dun imperialismo que sostén este expolio. Pobos, rexións e ata continentes enteiros viron transformadas as súas condicións de vida de forma drástica en función duns intereses espurios; dende o punto de vista das vítimas estes intereses están

conectados por un mesmo fío condutor: decretar o refugallo en masa de millóns de persoas, unha desposesión que castiga con máis dureza aos colectivos máis débiles (persoas con baixos recursos económicos, nenos, mulleres, anciáns...). Esta mesa subliñou datos como que actualmente hai no mundo 70 millóns de desprazados forzosos como consecuencia da guerra; que en 2015 había 46 países en conflito e 2700 millóns de persoas en situación de risco bélico; ou que a guerra imperialista en Afganistán, Irak e Pakistán deixaron si soa máis de catro millóns de mortos. Pero tamén recolleu que, nestas circunstancias, as vítimas resisten ante esas dinámicas de opresión. Esta mesa denunciou a inxente magnitude de vítimas que producen as guerras máis recentes, a inhumanidade que supón que os sectores victimizados sexan ademais os máis vulnerables, e a dinámica imperialista de desposesión imposta ás vítimas. Na mesma liña, esta mesa enfatizou o feito de que a denominada “guerra global contra o terror” está supoñendo que se multiplique por 32 o número de vítimas inocentes. Doutra banda a mesa recoñeceu e apoiou as dinámicas de resistencia das vítimas e dos pobos que fan fronte ao imperialismo relendo de forma colectiva a experiencia pola que pasaron, construíndo un proxecto colectivo de convivencia, sumando as súas loitas ás dinámicas internacionalistas, reforzando procesos de autorganización e participación, e reivindicando o seu dereito á soberanía.

A mesa sobre Ucraia-Europa do Leste concluíu que a crise de Ucraia foi deliberadamente alimentada polos EE.UU. (e apoiada pola UE) como resposta, entre as causas máis directas, á negativa de Rusia a plegarse á súa estratexia de destrución en Siria e ante a proposta rusa de constituír unha unión económica coa UE. Entre as actividades criminais de inxerencia destaca o financiamento, armamento e adestramento de grupos paramilitares. En lugar de mediar na crise política, os gobernos occidentais convalidaron esta acción golpista como unha forma lexítima de acceder ao goberno. O goberno provisional desatou unha oleada de represión xenocida contra as minorías étnicas e os contrarios ao golpe de Estado. Como consecuencia, organizáronse autodefensas en Crimea e Donbass nun acto de lexítima defensa. O novo goberno de Kiev actuou sempre en connivencia cos grupos banderistas (nazis) que protagonizaron todo tipo de crimes, entre eles as matanzas de Odessa e de Mariupol. A guerra no Donbass cobrouse xa máis de 9000 vidas. A crise de Ucraia foi aproveitada por occidente para decretar sancións contra Rusia como suposta responsable do ocorrido. A estratexia da tensión con Rusia responde a unha vontade por parte dos EE.UU. de estreitar o cerco contra este país, único rival no campo das armas nucleares. A mesa constata o esforzo dos gobernos occidentais para reescribir a historia, ocultando o papel central do exército soviético na vitoria contra os nazis. A mesa denuncia o papel de España como seguidor incondicional das políticas dictadas dende os EE.UU. e como proveedor de importantes recursos militares para o acoso a Rusia, contra a que nada ten o pobo español.

Resolución especial do TPPCGIO sobre o imperialismo estadounidense e a presenza de Obama en España

O Tribunal Permanente dos Pobos Contra a Guerra Imperialista e a OTAN, reunido en sesión plenaria o 19 de Xuño de 2016 en Madrid, tomou en consideración o “Informe sobre o imperialismo estadounidense e a presenza de Obama en España”, preparado por membros do Tribunal, e quixo elaborar e aprobar a seguinte resolución especial, baseada no contido de devandito informe:

EE.UU. foi ao longo da súa historia unha potencia imperial, é dicir, impúxose a outras nacións por medio da forza militar, política e económica. EE.UU. interveu en máis de 200 accións de inxerencia, desestabilización e agresión militar. Constrúe o

seu imperio en base á hexemonía militar; conta con entre 700 e 1.000 bases militares distribuídas en 100 países nos cinco continentes; dispón de armamentos e tropas para actuar masivamente en calquera lugar do mundo e o seu orzamento militar é o 41% do total mundial. Ademais, conta co mando supremo da OTAN, estatutariamente baixo a súa dirección, o que lle confire o mando militar sobre 28 países, entre os que se inclúen os máis desenvolvidos do mundo.

A política imperialista estadounidense é extraordinariamente pragmática. Mantén alianzas con Estados e actores violadores dos principios que el establece (Israel -peza fundamental do dominio imperialista estadounidense-, Arabia Saudita, forzas paramilitares, grupos fascistas, etc.) á vez que criminaliza e acosa a quen de feito si comparten tales principios, como é actualmente o caso de Rusia; todo iso co único obxectivo de defender os seus intereses.

Neste marco xeral, Barack Obama asume a Presidencia dos EE.UU. en xaneiro do 2009; o cargo implica a comandancia e jefatura do exército e o mando sobre o comandante en xefe da OTAN. No seu equipo presidencial recolle a destacadas personalidades belicistas e declara a necesidade dun “novo esforzo para renovar a posición de EE.UU. no mundo”. Pese a todo concédeselle en outubro dese mesmo ano o Premio Nobel da Paz por unha mera declaración de intencións, xa que nos seus primeiros meses de mandato comprometeuse a desmantelar a prisión de Guantánamo e a levar a cabo un programa de achegamento cos países árabes.

Con todo, os dous mandatos de Obama caracterizáronse por un proceso de rearme e unha constante escalada inxerencista. Aumentou a capacidade bélica da OTAN, a súa expansión territorial e os seus orzamentos; fíxose uso intensivo, e apenas supervisado, de drones que levan a cabo execucións extraxudiciais (asinadas unha a unha por Obama) con total impunidade e arbitrariedade, aumentando ao mesmo tempo o número de vítimas non combatentes; aumentaron a inxerencia, as guerras económicas e mediáticas e os golpes de Estado brandos, a utilización de exércitos interpostos en todas as zonas de conflito e deseñáronse e implementaron estratexias rexionais de desestabilización para facerse co control e dominio de extensos territorios e ata de continentes, así como estratexias de acoso para a eliminación de calquera resistencia á súa hexemonía.

Isto supón o abandono da lóxica da disuasión e supón activar a carreira armamentística. A efectividade de devandita carreira, doutra banda, foi posta en dúbida por numerosos especialistas malia o cal córrense todos os riscos derivados desta escalada militarista, asúmese o recorte de liberdades e dereitos democráticos que iso implica, estendendo ao conxunto da sociedade a opacidade e arbitrariedade propias do ámbito militar, e gastando miles de millóns de dólares neste sistema. Por todo iso pódese constatar que a presidencia de Barack Obama, como as dos seus predecesores, tivo un marcado carácter belicista, servindo aos intereses do imperio estadounidense e supuxo un aumento do sufrimento humano e do risco para a vida no planeta.

Neste momento a posición xeoestratéxica de España e o seu dobre vínculo EE.UU. - OTAN, fai do seu territorio unha peza crave da estratexia imperialista de EE.UU. e os seus aliados. Isto ponse en evidencia no crecente papel na estrutura militar EE.UU.- OTAN no noso país, concretamente nas instalacións militares de Torrejón (CAOC), Rota (escudo antimísiles), Morón (forza de intervención inmediata e AFRICOM) e Bétera (Forza de Moi Alta Disponibilidade). Así mesmo, convén recordar que nos meses de Outubro e Novembro de 2015 realizáronse as manobras *Trident Juncture*, as máis relevantes organizadas ata a data, e a maior parte deste exercicio militar tivo como escenario o territorio español.

Toda esta estrutura non obedece a ningún interese nacional, trátase exclusivamente

de servir aos intereses do imperio norteamericano. A nosa condición é de dependencia e sometimento, a seguridade e a soberanía nacional están sendo entregadas sen que se estea ofrecendo a máis mínima resistencia. Esta pasividade contrasta coa potente resistencia que o imperialismo estadounidense atopa noutras rexións do globo; con todo, os medios de comunicación, e os nosos políticos coa súa actitude, estanse encargando de minimizar a súa importancia e ocultar tanto as consecuencias do imperialismo como os fenómenos de resistencia, para lograr a aceptación pasiva da poboación.

O TPPCGIO chama a outras organizacións, colectivos e persoas a difundir e apoiar a súa resolución e a participar nas accións de protesta en contra da submisión aos dictados de Estados Unidos que se poidan convocar. Así mesmo, recorda aos Gobernos e Autoridades concernidos, e que poden estar tentados de facer uso dos seus aparellos represivos, que teñen a obrigaón de respectar e garantir o exercicio dos dereitos e liberdades fundamentais, especialmente a liberdade de expresión, e os dereitos de reunión e asociación.

Conclusiones

O Tribunal Permanente dos Pobos Contra a Guerra Imperialista e a OTAN, reunido en Madrid os días 18 e 19 de Xuño de 2016,

CONDENA

1. As manobras de desestabilización política que forman parte das agresións imperialistas actuais, e especialmente aquelas que pasan polo financiamento de grupos golpistas, reaccionarios ou fascistas. Este tipo de manobra detéctase tanto en Venezuela, como en Ucraña, como en Oriente Próximo.
2. A hipocresía política das potencias imperialistas, que manteñen sólidas alianzas con réximes e actores que operan de forma contraria aos principios máis básicos do dereito internacional vixente. A complicidade coa entidade sionista é un caso particularmente flagrante, pero non o único.
3. A persecución, encarceramento e criminalización de quen lexítimamente se organiza e resiste fronte ao imperialismo, e os intentos de modificar, ocultar e tergiversar a súa historia e a súa memoria.
4. As prácticas das corporacións e oligopolios transnacionais que alimentan con fins lucrativos as dinámicas inxerencistas (sexo a través da xeración de conflitos, ou da promoción de tratados internacionais).
5. A vontade dos Gobernos occidentais, e especialmente dos Estados Unidos, de inxerir no libre desenvolvemento político de terceiros países, chegando a favorecer ou tolerar golpes de Estado, e a apoiar posteriormente aos gobernantes ilexítimos que chegan deste xeito ao poder.
6. As dinámicas reduccionistas que presentan ás vítimas das agresións imperialistas como suxeitos afectados por urxencias humanitarias desvinculadas das causas políticas que levaron a devandita situación. Estas dinámicas representan un obstáculo que dificulta que as vítimas superen a situación crítica en que se atopan, e doutra banda favorecen a repetición do mesmo esquema en futuras ocasións.
7. O ímprobo traballo de Barack Obama en pos do desenvolvemento belicista e a

súa política de inxerencias, que crearon un mundo en risco e centos de miles de vítimas.

8. A cooperación, entusiasta en moitas ocasións, das autoridades españolas co imperialismo estadounidense, que conduciu á militarización de España e á súa completa integración no despregue militar de Estados Unidos no Sur de Europa e o Mediterráneo.

9. O papel específico que xoga o sionismo como instrumento da dominación imperialista, tanto en Oriente Próximo como noutras rexións do mundo, e a súa infiltración en organismos internacionais de todo tipo, incluídos aqueles encargados de velar polo respecto aos mesmos dereitos humanos que o sionismo vulnera de forma sistemática.

APOIA E ALENTA

A loita de todos aqueles que resisten ante o imperialismo, e tamén o esforzo daqueles que queren coñecer, divulgar e defender ditas experiencias de resistencia.

POR CONSEQUINTE

O Tribunal Permanente dos Pobos Contra a Guerra Imperialista e a OTAN fai un chamamento aos movementos e as organizacións sociais e políticas para que secunden o contido desta resolución e para que se mobilicen co obxectivo último de frear e revertir a dominación imperialista.